

РОЗМОВА НА АКТУАЛЬНУ ТЕМУ

СОЦІАЛІСТИЧНА ДЕМОКРАТІЯ В ДІІ

Лише місяць відділяє нас від того часу, коли по всій країні пройшли вибори до Верховної Ради Союзу РСР. Ця акція в сотні, в тисячній раз підтверджує справжню, народну суть радянської демократії.

Багатолюдно в ці дні в агітпунктах, у клубах виборців, у червоних кутках на підприємствах і за місцем проживання. Скрізь звучить запальне партійне слово агітаторів, проводяться зустрічі з депутатами Верховної і місцевих Рад, з передовиками виробництва. Триває розмова про наші справи і плани. Агітатори і поліінформатори розповідають про ті зміни, що відбулися після минулих виборів. На конкретних прикладах показують великі переваги соціалістичної демократії, яка зробила хазяями країни самих трудящих.

Час передвиборної кампанії позначений високою політичною активністю мас. Трудящі повсюди підтримують ленінську внутрішню і зовнішню політику КПРС і Радянської держави.

В основі організації і масово-політичної роботи нині — роз'яснювальні рішення грудневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС, матеріали дев'ятої сесії Верховної Ради СРСР десятого скликання, мобілізації трудящих на виконання і переоснащення завдань четвертого року одинадцятиріччя, зміцнення трудової дисципліни. Все ширшу підтримку знаходить ініціатива передових колективів, котрі вирішили підвищити продуктивність праці понад план на один процент і знизити собівартість продукції додатково на 0,5 процента.

Багато виробників і цілих трудових колективів нашої області беруть підвищені соціалістичні зобов'язання, які присвячують майбутнім виборам. Скажімо, комсомольсько-молодіжний колектив секції «Ніжки і гудзики», комплексу № 4 УТО «Кіровоград» зобов'язався до 4 березня виконати квартальний план товарообороту четвертого року одинадцятиріччя.

Вибори до Верховної Ради Союзу РСР — справа всього народу. Це останнє місце у підготовці і проведенні майбутніх виборів відводиться і комсомольським організаціям області. Областним комітетом ЛКСМУ України розроблено цілий ряд заходів, що мають сприяти підвищенню трудової і політичної активності комсомольців і неспівкової молоді. Адже всім відомо, що активна позиція громадянина формується саме у молодому віці. Людина, досягши 18-річного віку, отримує право голосу. Це перший самостійний крок у її житті по втіленню соціалістичної демократії. І від того, як юнак чи дівчина сприймуть його (всесильно підтримають, понесуть вперед прапор всенародної демократії чи байдуже опустять бюлетень у скриньку), залежить як далі формуватимуться вони як особистість.

Робота по підготовці до виборів не може ділитися на партійну, комсомольську, профспівкову і т. д. Але кожна з цих організацій засобами і методами свого впливу сприяють загальному успіхові справи. Комсомольським організаціям належить провести широку роз'яснювальну роботу. Тематику бесід комсомольських пропагандистів, агітаторів, поліінформаторів повинні бути: єдність прав і обов'язків радянських громадян, соціальні і духовні цінності розвинутого соціалізму, торжество ленінської національної політики.

Успіх забезпечується там, де творчо підходять до справи, використовують всі форми і засоби ідейно-політичного впливу на маси. Треба яскраво і дохідливо показувати радянський спосіб життя, багатогранну діяльність Рад народних депутатів, державних органів у вирішенні хазяйських і політичних завдань, у задоволенні потреб населення, всіляко виявляти і підтримувати творчий пошук, ініціативу мас.

Саме в ці дні триває обговорення проекту ЦК КПРС «Основні напрями реформи загальноосвітньої і професійної шкіл». Партія, Ради народних депутатів, перш ніж прийняти відповідне рішення, радяться з народом. З кожним роком до управління державою залучається все більша кількість людей — ось як практично втілюється в життя ленінський принцип розвитку соціалістичної демократії.

Вибираючи своїх представників до Рад народних депутатів, виборці дають наказ, як їм треба працювати, яку точку зору відстоювати і чому це йому вигідно. Щоб привести в дію величезний творчий потенціал радянського народозавладдя, необхідно поглибити використання демократичних форм і методів роботи органів державної влади, розвинути їхній вплив на маси, турбуватися про точне виконання наказів виборців. Це найважливіше веде нашу країну до нових перемог комуністичного будівництва.

ВИБОРИ до Верховної Ради СРСР

Вибори до Верховної Ради СРСР — подія всенародного політичного значення в житті країни, радянського народу. Підготовка до них проходить в обстановці високого трудового і політичного піднесення, всенародної боротьби за втілення в життя рішень XXVI з'їзду КПРС, виконання завдань, поставлених червневим і грудневим (1983 р.) Пленумами ЦК КПРС.

Надаючи виключно важливого значення участі комсомольських організацій у підготовці і проведенні виборів до Верховної Ради СРСР, ЦК ВЛКСМ прийняв 6 січня 1984 року постанову «Про участь комсомольських організацій у підготовці і проведенні виборів до Верховної Ради СРСР одинадцятиріччя». В ній говориться про необхідність всім комсомольським організаціям активно включитися у передвиборну кампанію і забезпечити широку участь в ній комсомольців і молоді.

АКТИВНА УЧАСТЬ ЗАБЕЗПЕЧЕНА

Активно включилися у роботу по підготовці і проведенню виборів комсомольці і молодь міста Світловодська і району. У ході соціалістичного змагання передвиборних трудових пахт комсомольці і молодь, комсомольські молодіжні колективи направляють свою енергію на ефективне використання резервів виробництва, підвищення продуктивності праці, якості роботи, на зміцнення трудової дисципліни. Серед кращих комсомольсько-молодіжних колективів Світловодська — комсомольсько-молодіжна бригада пресувальників цеху № 1 комбінату твердих сплавів і тугоплавких металів (керівник В. Паладій, гурткомсор В. Меметовський), КМК ділянки товарів народного споживання цеху № 2 заводу чистих металів (гурткомсор Л. Мірошніченко) та інші. А комсомольсько-молодіжний колектив бригади

ділянки тваринного пресування цеху № 2 комбінату твердих сплавів і тугоплавких металів (гурткомсор О. Нарченко) виступив з ініціативою виконати план чотирьох з половиною років п'ятирічки до Дня виборів до Верховної Ради СРСР.

У комсомольських організаціях міста і району прохляють комсомольські збори, на яких обговорюються завдання комсомольських організацій колективів по підготовці і проведенню виборів, відбуваються зустрічі молоді з керівниками підприємств, установ, секретарями партійних організацій, ветеранами революції, війни і праці. У лютому плануємо провести збори «Я — громадянин Радянського Союзу».

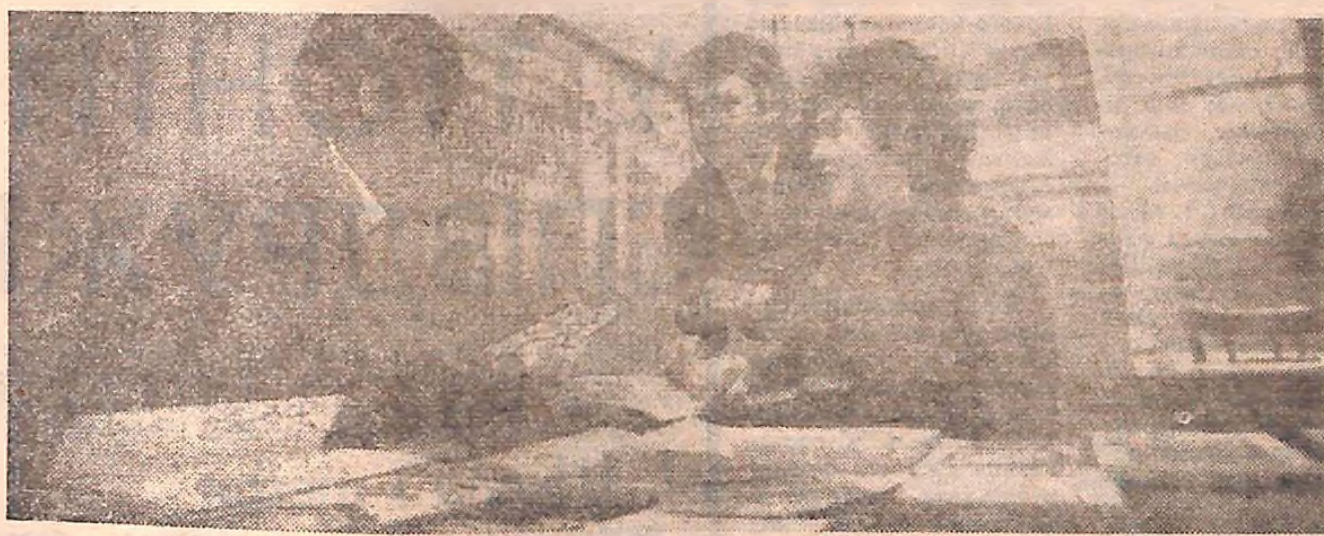
Комітети комсомолу забезпечують активну участь комсомольського активу, комсомольців-агітаторів, лекторів, пропагандистів у широкій масово-політичній і агітаційно-пропагандистській роботі серед виборців.

Активну роботу по підготовці до виборів розгорнули комсомольці центральної міської бібліотеки. Вони оформили 10 книжкових виставок, 11 тематичних полиць «Назустріч виборам». Усі дванадцять комсомольців бібліотеки — агітатори. Нині уже проведено 25 бесід з молодими виборцями. Особливо слід відзначити старанність і добросовісність агітаторів Н. Баранки, С. Шумської, О. Судаченко, Т. Нікітіної та інших.

Комітети комсомолу, комсомольські агітатори організовують увагу юнакам і дівчатам, які вступили в кандидатуру в народну вперше. Скажімо, в молодіжних торговельно-виробничих об'єднаннях Дніпроенергобудпрому, заводу чистих металів створено клуби і куточки молодих виборців, де агітатори знайомлять їх з особливостями даної виборчої системи, основними положеннями радянської демократії.

Молоді виробники, комсомольські активісти надають значну допомогу виборчим комісіям. Так, по місту в ділянці виборчої комісії рекомендовано 42 члени ВЛКСМ, по району 34.

О. ПОКРОВСЬКИЙ,
другий секретар Світловодського міського ЛКСМУ.

150 агітаторів працює при виборчій ділянці № 191.313 обласного центру. Велику масово-політичну й організаційну роботу з виборцями проводять вони в агітпункті виробничого об'єднання по сілках «Червона зірка».

На знімку: голова виборчої комісії ділянки № 191.313 Олександр САПРУНЕНКО (в центрі) з молодими червонозорівцями.

Фото Ф. ГРОНДИ.

КАНДИДАТ ЗАВОДЧАН— КОМСОМОЛЕЦЬ

Позавчора відбулися збори робітників, інженерно-технічних працівників і службовців ордену «Знак Пошани» заводу «Гідросила». В актовому залі цього, одного з найбільших підприємств обласного центру зібралися ті, кому випала висока честь — висунути свого товариша, робітника заводу кандидатом у депутати до Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Кіровоградському виборчому округу № 478.

У президії збора — кращі виробники, заступник вестаран, керівник підприємства, представники партійної, громадських організацій. З вступним словом виступив секретар парткому заводу О. В. Конченко.

Партгрупорг цеху № 6 С. І. Іванченко, виступаючи на зборах, запропонував висунути кандидата у депутати Верховної Ради СРСР по Кіровоградському виборчому округу № 478 фрезерувальника цього ж цеху комсомольця І. Г. Машингуцу. Біографія цього молодого робітника, сказав С. І. Іванченко, мало чим відрізняється од біографії тисяч його ровесників. Народився в селі Великій Вісці Малишківського району. Після закінчення середньої школи одразу вступив працювати на завод. Вислужив в армії, знову повернувся

Голосуватимуть вперше

При Малишківській рай-сільгосптехніці відкрився агітпункт виборчої ділянки № 38/754. Щовечора поспішають сюди молоді виборці. На зустріч із ними приходять ветерани війни і праці. Вони розповідають молоді, як самі колись то любили вперше, діляться своїм життєвим досвідом.

Підвищує в агітпункті відбуде тематичний вечір «Радя — політична основа нашої держави». Агітатори-комсомольці Валентина Факш, Анастасія Бромченко — до цього приєднали проєкторно-ародження і етатонжени Рад у нашій країні при розмові виборчу спити.

В агітпункті організовано доповідь, організовано чергування агітаторів, які в будівлі цеху готові дати кожен відповідь на запитання, що цікавили вибор-

ців. Завідуючий агітпунктом молодий комуніст А. Г. Федоров разом з агітаторами та комсомольськими активістами роз'яснюють і пропонують рішення грудневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС, розповідають про мірні в економічному і соціальному житті країни, республіки, області і району, що відбулися за час від минулих виборів, закликають людей ознаменувати вито радянської демократії новими досягненнями у праці.

Вперше у своєму житті п'ятьмуть участь у виборах до Верховної Ради СРСР молоді виробники, комсомольці О. Пучков, С. Бренчунен, О. Короченко та інші.

В. КУДРЯ,
громадський кореспондент «Молодого комуніста».

Малишківський район.

Щоденник
групкомсорга:

ЛЮТИЙ

ОРГАНІЗОВАНІСТЬ ПЛЮС ІНІЦІАТИВА

Ось і промайнув перший місяць 1984 року, четвертого року одинадцяті п'ятирічки. Вже можна підбити перші підсумки. Адже від того, яким буде старт, у значній мірі залежать подальші успіхи. Пам'ятай про це, комсорг. Треба уважно, ґрунтовно проаналізувати роботу кожного КМК, кожного комсомольця по виконанню поставлених завдань. Перший місяць нового року — перші підсумки виконання і твоїх соціалістичних зобов'язань, які ти нещодавно брав на 1984 рік. Тож на найближчих комсомольських зборах слід продумати заходи, які допоможуть твоїй первинній, цеховій, комсомольській групі збільшити свій вклад у виконання трудовим колективом планів і соціалістичних зобов'язань четвертого року і п'ятирічки в цілому.

Нині матеріали грудневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС, сесії Верховної Ради СРСР для тебе, комсорг, — найголовніші документи. І завдання всіх комсомольських організацій — донести рішення партійного Пленуму до кожного комсомольця, кожного молодого трудівника. Постійно дбати про практичне втілення їх в життя. Простеж, щоб рішення Пленуму ЦК КПРС глибоко вивчали слухачі шкіл комсомольського політнавчання, аби вони пов'язували навчання з вирішенням конкретних завдань виробничих, студентських, учнівських колективів.

У лютому продовжується громадсько-політична атестація учасників Ленінського заліку. Юнаки і дівчата звітують перед атестаційною комісією та своїми товаришами про виконання особистих комплексних планів, про внесок у виробничі успіхи колективів, подолання сходнок особистого зростання, підвищення професійної майстерності, загальноосвітнього рівня, участі в громадській роботі. Твоє завдання, комсорг, — забезпечити на атестації глибокий аналіз здобутків і невдач, вдумливий і доброзичливий підхід до кожного учасника Ленінського заліку.

У країні триває реєстрація кандидатів у депутати Верховної Ради СРСР, розпочинаються зустрічі кандидатів у депутати з виборцями. Збори і наради виборців,

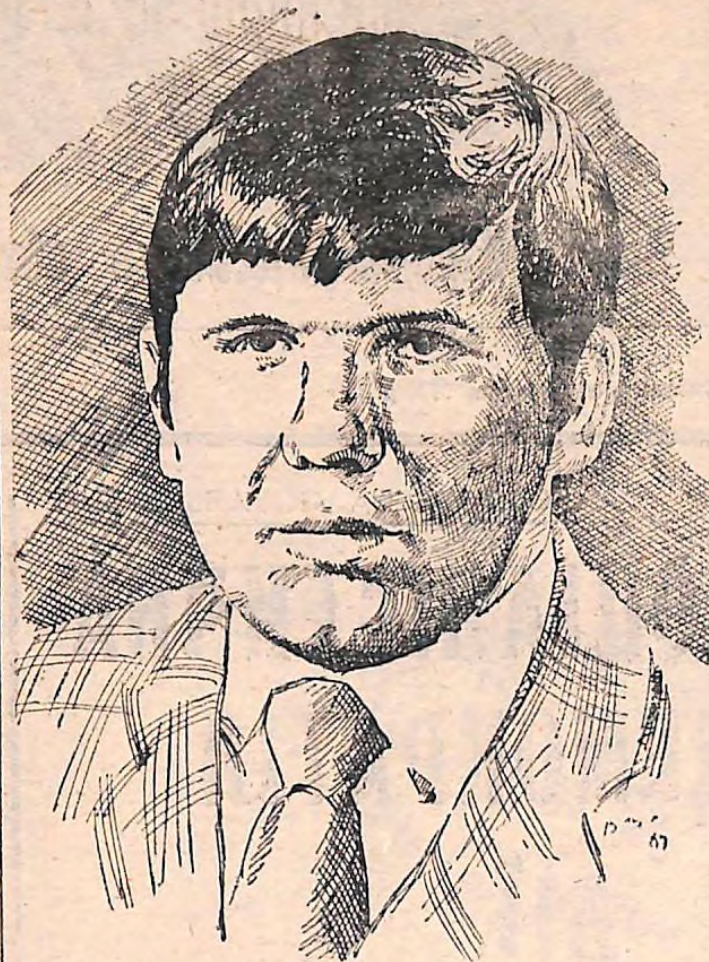
засідання Окружних виборчих комісій по виборах до Верховної Ради СРСР засвідчують про високу єдність лав робітників, колгоспників, інтелігенції, про згуртованість широких мас навколо рідної Комуністичної партії. Твоє завдання, комсорг, в період передвиборчої кампанії подбати про те, щоб комсомольські лектори, пропагандисти, комсомольські активісти широко пропагували істинно народну суть виборчої системи в СРСР, щоб активно діяли кімпати молодого виборця.

23 лютого — День Радянської Армії і Військово-Морського Флоту. Цій події присвячений місячник оборонно-масової роботи. Активізували свою роботу комсомольські, дсаафівські організації по військово-патріотичному вихованню молоді безпосередньо у трудових колективах, навчальних закладах. Комсорг, подбай про те, щоб у важливих військово-патріотичних акціях, зустрічах з колишніми фронтовиками, в уроках мужності, спортивних турнірах взяли участь кожен комсомолец, кожна молода людина. Активізуй створення «Літопису Великої Вітчизняної», залучи до пошукової роботи широке коло комсомольців і неспівкової молоді. Триває пошукова операція «Згадаймо всіх поименно».

У лютому в області буде підбито підсумки участі молоді у всесоюзних конкурсах творчих робіт учнів середніх і спеціальних навчальних закладів і студентських робіт із суспільних наук, історії ВЛКСМ і міжнародного молодіжного руху. Комсоргам шкіл, середніх і вищих навчальних закладів треба залучити якнайбільшу кількість молоді до участі в конкурсах. Адже вони допоможуть в оволодінні міцними знаннями.

Нинішнього року виповнюється 60-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна. Комсомольські організації області, як і всієї країни, готуються широко відзначити цю знаменну дату. У лютому редакція газети «Молодий комунар» оголошує фотоконкурс, присвячений присвоєнню комсомолу імені Леніна. Напишемо портрет нашого сучасника, молодого будівника комунізму.

Пам'ятай, комсорг: ти в перших лавах заспівувачів добрих справ.

Анатолій Володимирович Гриценко до служби в Радянській Армії працював трактористом у колгоспі імені Шевченка Новомиргородського району. Ще тоді полюбіла хлопця професія механізатора, то як відслужив — знову повернувся в бригаду.

Любов до землі, по якій прокладаєш свою борозну, любов до людей, з яких береш приклад як треба жити, трудитись — ця любов виховала хлопця чесним, сумлінним хліборобом.

Нині Анатолія прийнято до лав КПРС. Його постійне партійне доручення — секретар комсомольської організації відділку № 4.

Юнака поважає молодь, тягнеться до нього. Своєю трудовою діяльністю він уміло поєднує з громадською. Допомогають йому у цьому секретар комсомольської організації Сергій Ткаченко та його заступник Михайло Савснюк. Така співдружність дає багато і комсомольським активістам особисто і господарству загалом.

На малюнку: молодий комуніст Анатолій Гриценко.

Малюнок і текст В. ШУЛЬГИ.

Новомиргородський район.

КАНДИДАТ ЗАВОДЧАН— КОМСОМОЛЕЦЬ

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

судю. За роки, що минули відтоді, став висококласним спеціалістом. Одружений, має двоє дітей. Політично грамотний, користується авторитетом у колективі.

Кандидатуру І. Г. Машнягуці підтримав майстер цеху № 8 А. Л. Шутенко, слюсар механоскладального цеху № 1 І. В. Казачанський, свердлувальник механоскладального цеху № 2 Алла Волошина, яка голосуватиме цього року вперше, інші товариші.

«Кожен п'ятий робітник нашого заводу — комсомолец, — сказав у своєму виступі на зборах секретар комсомольської організації підприємства Олександр Котов. — Двадцять два комсомольсько-молодіжні колективи «Гідросила» вносять сьогодні вагомий вклад у виконання накреслених партії. Крайні бригади — Володимира Бадова і Віктора Талди з механоскладального цеху № 5, Миколи Сокуренька з механоскладального цеху № 4, Анатолія Скавцова з ремонтно-механічного цеху № 9 працюють нині за ініціативою «П'ятиріччя до 115-ої річниці з дня народження Володимира Ілліча Леніна». Більшість молодих виробників постійно перевиконують свої змінні завдання. Висунення кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР комсомольця Івана Машнягуці, члена заводу, члена бюро міського комітету комсомолу, неодноразового переможця змагання «Кращий за

професією», передовика виробництва — це висока честь не лише для всього колективу нашого підприємства, але в першу чергу — для його комсомольської організації. Від імені комсомольців і молоді заводу «Гідросила» я підтримую кандидатуру Івана Григоровича Машнягуці»...

Збори робітників, інженерно-технічних працівників і службовців ордену «Знак Пошани» заводу «Гідросила» імені ХХІІ з'їзду КПРС постановили висунути фрезерувальника цеху № 8 комсомольця І. Г. Машнягуці кандидатом у депутати до Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Кіровоградському виборчому округу № 478 і просити його дати згоду балотуватися на виборах. Учасники зборів закликали усіх виборців Кіровоградського виборчого округу № 478 підтримати кандидатуру І. Г. Машнягуці і в день виборів 4 березня 1984 року одностайно віддати свої голоси за нього. Збори прийняли також підвищені зобов'язання, взяті на честь виборів.

Потім було обрано довірених осіб кандидата в депутати. Ними стали слюсар цеху № 8 Л. О. Новиков, інженер відділу головного метролога П. П. Павлишин та начальник другого відділу В. С. Дудник. Обрано також представників для участі в окружній передвиборній нараді.

У зборах взяли участь завідувач відділом організаційно-партійної роботи обкому Компартії України В. Д. Бабій та голова обласної ради профспілок В. А. Івлєв.

Підвищення ефективності виховання великою мірою залежить від погодженості зусиль і єдності вимог до учнів, сім'ї, школи, громадськості і трудових колективів.

(Із проекту ЦК КПРС «Основні напрями реформи загальноосвітньої і професійної школи».)

УСПІХ— У ТІСНІЙ СПІВДРУЖНОСТІ

Працюючи багато років директором Малописківської середньої школи № 3, я повірив у силу символічного трикутника — школа, сім'я, громадськість. В організації його діяльності маю певний досвід. Цим і поділюся.

І. Школа і шефи

Не раз ми задумувалися над шляхами підвищення естетичного виховання школярів. У процесі пошуків дійшли висновків, що корисно буде об'єднати зусилля школи, місцевого кінотеатру «Колос», будинку культури, музичної школи. На спільному засіданні визначили коло завдань, зміст роботи для кожної установи.

Наприклад, музична школа взяла на себе обов'язок шефства над класними колективами з питань музичної освіти, зайнялася кваліфікованим вивченням нахилів, здібностей учнів та відбором талановитих дітей для навчання, два рази в рік виступати із концертами-звітними, брати активну участь у підготовці конкурсів на краще виконання пісень (піонерської, комсомольської, військової). Керував хором графічними гуртками, шкільним театром, вирощував працівників будинку культури.

У кінотеатрі міста по-явився клуб юного глядача. Обговорення кінокартин, робота по популяризації кіно, виступи праців-

ників кінотеатру перед учнями, батьками набрали системи. А школа? На неї був покладений обов'язок організації дітей, батьків, сприяння в роботі музичної школи, кінотеатру, гуртків при будинку культури, удосконалення форм, методів роботи літературних студій «Світанок», «Сходін».

З часу початку нашої спільної діяльності минуло 14 років. Тепер важко уявити наше шкільне життя без таких зв'язків. Мені не раз доводилося бачити, як вихованці і викладачі музичної школи спільно зі своїми підшефними колективами виборюють місця на конкурсах художньої самодіяльності.

На них, як правило, присутній директор музичної школи П. Я. Бровченко. Він очолює журі, підбирав підсумки конкурсу, дає кваліфікований, грамотний аналіз кожному виступу.

Хто добре знає сили загальноосвітньої школи, рівень музичної освіти її вчителів, той зможе належно оцінити роль шефської допомоги учителів

музичної школи в питанні здійснення естетичного виховання учнів, батьків. А якщо додати, що такі конкурси проходять тричі на рік, що вчителі музичної школи беруть участь у підготовці до новорічного свята, концертів, днів казки і слухання му-

зики, виступають на батьківських зборах, то таку співдружність важко переоцінити.

Концерти-звіти, з якими виступають учні музичної школи, ми завжди використовуємо як одну із самих виправданих форм агітації, стимулювання до навчання в музичній школі. Велика увага до виконавців, вручення їм грамот, подяк справляють сильний вплив на глядачів. Після таких виступів-звітів кількість бажаючих навчатись у музичній школі завжди зростає.

Іноді зустрічі з шефами носять тематичну спрямованість і проходять в один день у всьому шкільному мікрорайоні. Це дає можливість охопити досить велику аудиторію, водночас спрямувати її в потрібному напрямі. Та навіть коли такі зустрічі тематичні, постійність у зв'язках допомагає здійснювати індивідуальний підхід, розв'язати всі питання, що стосуються даної групи дітей, батьків. Сталість зв'язків з однією і тією ж групою учнів, вчителів дає можливість насичувати їх новим змістом — здійснення шефства над окремими учнями, сім'ями, батьками; організація наставництва, підтримання зв'язків з комісіями сприяння сім'ї і школі.

Я, приміром, добре знаю, як зв'язки з шефами перейшли пізніше в ділову дружбу між комсомольською групою класу і комсомольською організацією міжгосподарської будівельної організації. Цей приклад знайшов наслідування — проведення спільних комсомольських зборів, підвищення підсумків змагання між групами, вручення вимпелів переможцям стало доброю традицією багатьох комсомольських груп.

Таке взаємопроникнення в духовне життя колективів має досить велику виховну силу. Часто це є вирішальним у виборі професії, початком глибокого знайомства з життям трудового колективу.

Шефські зв'язки, звичайно, не вичерпуються лише одними зустрічами. Тут і допомога в обладнанні кабінетів, ремонт класних кімнат, спільне проведення вихідних днів, поїздка на екскурсію, відзначення свят.

Все це визначається рівнем необхідності, залежить від можливостей шефів, рівня творчості і активності обох колективів. У шкільній дільниці, районному вузлі зв'язку, на заводі сухого молока завжди чекали дітей, щоб спільно повеселитися біля новорічної ялинки. Виробничники приходили і на урочистий прийом у піонери, вручали своїм підшефним комсомольським ювенти. Ми завжди дбали, щоб зв'язки учнівського і трудового колективів насичувалися глибоким ідейним змістом, сприяли взаємному збагаченню один одного.

Г. ПЕРЕБИЙНІС,
заслужений учитель
УРСР.
м. Мала Виска.

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ ЦК КПРС «ОСНОВНІ НАПРЯМИ РЕФОРМИ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ І ПРОФЕСІЙНОЇ ШКОЛИ»

ЗАПАС ВИСОТИ

...Голова комітету ДТСААФ колгоспу імені Фрунзе М. А. Шевченко на своєму робочому столі розкладає нові плакати з нормативами ГПО, знімки до фотомонтажу «ДТСААФ — надійний помічник і резерв Радянських Збройних Сил». Тут же папка з списком допризовників. Прізвища чотирьох з них підкреслено — Олександр Халавка, Павло Кваші, Віктор Савушенка, Олександр Мішенка. Ці хлопці в період підготовки до служби в армії першими стали значківцями ГПО, спортсменами-розрядниками, здобули технічну спеціальність. І в колгоспі вони добре працюють. Віктору Марія Андріївна хоче доручити, щоб він побісидував з своїми однопітками. Бо коли проходять змагання з фігурного водіння автомобіля, то в них здебільшого беруть участь спортсмени старших вікових груп, а молодших менше.

Ще один список — призовників. Це вже тих, хто готується до

складання заліку з фізичної та військово-технічної підготовки. Більшість з них склали нормативи ГПО на легкоатлетичних ескорах, на перекладині, стріляючи з дрібнокаліберної гвинтівки. А ось у графі «плавання» — прощ. Тож Марія Андріївна збирається поїхати з ними до Кіровограда, щоб влаштувати кілька контрольних заїздів у басейні ДЮСШ обласпорткомітету.

Найпопулярніші в нас змагання з військово-технічного багатоборства, — розповідає М. А. Шевченко. — На них — чи не найбільша напруга. Адже тут треба і добре водити автомобіль, і влучно стріляти, і метати гранату. На такі змагання збираються спеціалісти колгоспу, керівники всіх виробничих підрозділів.

Пройшли в селі торжества, присвячені

40-річчю визволення Оситняжки від німецько-фашистських загарбників. Довго пам'ятатиме комсомолец Сергій Ляуш той день, коли вулицями їхали мотоцикли, на яких майорили прапори, як колісні фронтовки, що приїхали сюди за тисячі кілометрів, брали жменюку землі з могили своїх бойових побратимів. Там, на зоряному кордоні, він пам'ятатиме образ солдатевої вдови, котра скорботно стояла біля обеліска 228 загиблих односельців (на фронт пішло 640), а потім давала наказ онукам фронтовиків гідно нести естафету слави героїв.

Вечори бойової слави, уроки мужності, зустрічі з ветеранами стали для оситняжців подіями. Про те, щоб вони залишили слід у серцях молоді, подбали депутати сільради, правління колгоспу,

культурмійці і дтсаафівці.

І така робота проводиться постійно. Щоб постійно і цілеспрямовано плекати в юнаків та дівчат високі моральні якості характеру.

Ось чому в діяльності комітету ДТСААФ, який очолює Марія Андріївна, вибрано головний орієнтир — на діловитість, конкретну дію. Вчора відбулась першість колективу з стрільби з пневматичної гвинтівки, наступного вихідного — вже старт на вогнево-рубежі з дрібнокаліберної. На черзі поєдинки автомобілістів і мотоциклістів. Іде підготовка до військово-спортивного вечора «Нумо, хлопці!» На цьому юнаки покажуть свою обізнаність з історією Збройних Сил СРСР, у військових статутах, продемонструють спортивну майстерність, випахдять

вість. Пройде конкурс ліній воєнних літ.

Більше 60 значківців вийдуть на старт з багатоборства ГПО, військово-технічного багатоборства. В будинку культури нині триває кінофестиваль військово-патріотичних фільмів. М. А. Шевченко разом з секретарем комсомольської організації Катериною Гудим, іншими активістами завершують роботу над сценарієм тематичного вечора «Непереможна, легендарна».

А ще вони потурбуються про те, щоб напередодні 66-річчя Радянських Збройних Сил комсомольці зайшли в кожен дім фронтовика, солдатської вдови. Щоб привітати з святом.

Чимало добрих справ на рахунок дтсаафівців с. Оситняжка. Нині вони ще більше активізували свою роботу.

— В дні місячника, — говорить М. А. Шевченко, — ми маємо самокритично проаналізувати свою діяльність, зосередити увагу і на нерозв'язаних проблемах.

ДОСВІД

Вони ж в оситняжців є. Скажімо, в селі примітивна спортивно-технічна база. А була б вона типовою, сільськодтсаафівською, можливо б, взяли вищий рубіж. Тож є запас висоти.

Хто ж допоможе оситняжцям розв'язати цю проблему? Може Кіровоградський райком ДТСААФ, який вручив М. Шевченко диплом за зайняте перше місце в соціалістичному змаганні? Може район? Адже учні Оситняжської десятирічки тренуються разом з колгоспними спортсменами на одній спортивній базі.

А ось думка ветеранів села: треба, щоб на одній лінії були обком ДТСААФ і правління колгоспу. Саме їх ініціатива і конкретна дія допоможе розв'язати цю проблему.

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодо-го комунару»,
село Оситняжка
Кіровоградського району.

▲ ВИМОГА ДЕПУТАТІВ
ІНДІЙСЬКОГО
ПАРЛАМЕНТУ

▲ ЗАБУВШИ УРОКИ ІСТОРІЇ

▲ ВСЕ ГОТОВЕ ДО СТАРТІВ
ОЛІМПІЙЦІВ

ЧИ ВЕРНЕТЬСЯ КОХ-І-НУР В ІНДІЮ?

Кох-і-нур — один з найбільших і найвідоміших в світі алмазів, гордість британської корони, яку він прикрашає ось уже більше 130 років. Тільки чи по праву індійський алмаз носить британський монарх?

«Пора поставити вимогу до Англії повернути Кох-і-нур на його батьківщину разом з іншими національними цінностями, награбованими в період колоніального володарювання над Індією», — рішуче заявили депутати Індійського парламенту на недавній парламентській сесії.

Доля Кох-і-нура повна драматизму. Знайдений близько 300 років тому неподалік від індійського міста Хайдарабада, він став прикрасою чалми місцевого магараджі, потім знаменитого павичевого трону могутніх монгольських правителів у Делі. Пізніше алмаз був украдений і вивезений до Афганістану, а звідти знову повернувся до Індії, щоб 1849 року перейти вже до англіїців.

Цей час Кох-і-нур, що в перекладі з фарсі значить «гора світла», не раз гранувався, шліфувався. Випрадали, щоб збути алмаз, намагалися розбити його на шматки і до наших днів з 793 каратів (!) він «схуд» до 110 каратів. Але і при своїй теперішній вазі він продовжує вражати увагу і залишається об'єктом бажань сильних світу цього.

Відома конвенція ЮНЕСКО, за якою колишнім колоніям і залежним територіям повинні бути повернуті їхні національні багатства, награбовані метрополіями за колоніальний період. Відповідна резолюція прийнята і на останній сесії Генеральної Асамблеї ООН. Із закликом повернути награбовані цінності нещодавно звернувся на сесійській конференції колишніх метрополій і міністр культури країни, що розвиваються.

Якою ж була реакція Англії на ці справедливі і одностайні вимоги світової громадськості? Конвенцію

ЮНЕСКО Англія не ратифікувала. На голосуванні в ООН утрималась, заклик міністрів проігнорувала. Однак, не маючи змоги зберегти мовчанку, англіїці заявили про «симпатії» до даних вимог і про готовність розв'язати «співробітництво» із своїми колишніми колоніями на рівні музеїв. І тільки.

Що ж стосується алмаза, то Англія використала свій перевіршений прийом — демагогію. Звідки відомо, що Кох-і-нур і діамант в британській короні є одним і тим же каменем? — почувся натяк на запутану історію легендарного каменя. «Кох-і-нур не твір мистецтва, а мінерал. Чи ж можна вимагати повернення мінерала?»

По різноманітності експозиції Британський музей знаходиться серед найбагатших у світі. Відомі в Англії й інші державні і приватні колекції найпрікрасніших зарубіжних творів мистецтва і художніх цінностей. Географія експозицій цих колекцій надзвичайно точно повторює кордони колишньої великої британської імперії. Не дивно, що індійське мистецтво представлено в Англії неагірш, ніж в самій Індії. При цьому, як повідомили мені в національному музеї у Делі, англіїці зуміли скласти і вивезти з собою найдокладніші каталоги художніх цінностей Індії, за якими нині вже контрабандним шляхом продовжується розкрадання національного надбання країни.

Вимагаючи повернення на батьківщину Кох-і-нура, індійські парламентарії, а разом з ними і весь народ країни закликають уряд Англії та інших колишніх метрополій повернути на батьківщину багатства країни, що розвиваються. Це допоможе молодим державам швидше подолати тяжку спадщину колоніалізму.

Сергій ЗІМІН,
власкор АПН.

Делі.

ВБИВЦІ НА ЕКСПОРТ

АНГЛІЙСЬКИЙ король Георг III був, за свідченнями істориків, людиною славною і нерішучою. Коли американські колонії повстали проти британського панування, він не зміг взяти багаточисельний експедиційний корпус і вирішив звернутися за допомогою до найманців. Російська імператриця Катерина II відмовила настійливому проханню короля продати йому 20 тисяч козаків, однак у володінні німецьких князів Георгу вдалося купити близько 30 тисяч солдат, головним чином — гессенців.

Німецькі найманці швидко стали відомими у Новому світі. Не стільки своїми воєнними перемогами, скільки печальною жорстокістю і нахилом до грабунку, насилля. В спеціальній прокламації, прийнятій конгресом США одразу ж після утвердження Декларації незалежності, гнівом засуджувались найманці, які «порушують усі християнські і моральні принципи, вторгнвшись у чужу країну і знищуючи тих, хто не заподіяв ніякого лиха».

Пізніше в Сполучених Штатах були прийняті спеціальні закони, які передбачали тюремне заточення і грошовий штраф за вербовку найманців на території США і за вступ американців у ряди найманців. Більше того, громадянам США було заборонено воювати під прапором інших країн навіть за ідейними переконаннями.

Здавалось би, власний історичний досвід і заповідні гарантування повинні назавжди присісти в США таке ганебне явище, як наймацтво. Тим паче саме Сполучені Штати міцно утримують перше місце в світі по експорту платних убивць і терористів.

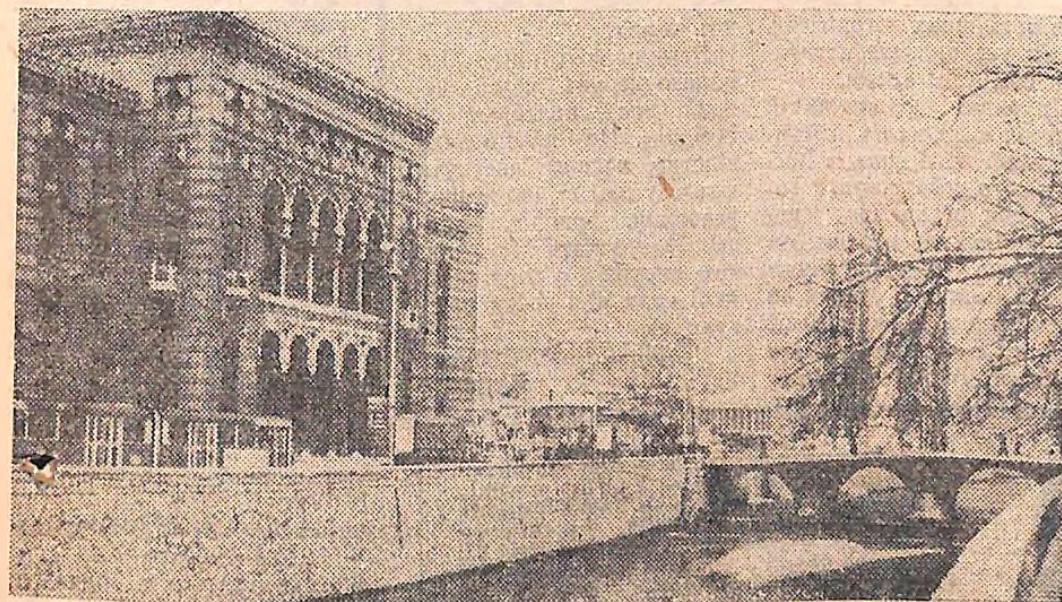
У Техасі і Колорадо, в Джорджії і Флориді відкрито діють контори по вербуванню «солдат удачі». Працюють і компанії по навчанню найманців — такі як «Фінікс асошіейтс» і «Омега компанії». Головний друкований орган найманців США — журнал «Солджер оф форчун» — розходить тиражем більше 200 тисяч екземплярів. Щорічно проводяться загальнонаціональні зльоти найманців, на яких «солдати удачі» обмінюються досвідом, формують бойові групи.

Якби Георгу III довелося купувати найманців за нинішніми цінами, британське казначейство вилетіло б у трубу. «Тариф» за операції на територіях закордонних країн становить в середньому 4000 доларів у день для кожного учасника операції (транспортні розходи оплачуються окремим). Звичайно, оптовому покупцю можна бути зроблена скидка на сотню — другу доларів за людину-день найманого вбивці, та все ж навіть пайдагати африканські і латиноамериканські диктатори змушені обмежувати свої апетити.

Американський філософ Джордж Сантаяна якось мудро підмітив, що тому, хто забуває уроки історії, вона повторює їх іще раз. Участь гессенців на американському континенті виявилась беззавною і плачевною — більшість із них загинула та опинилася в полоні, і лише небагатьом вдалося повернутись на батьківщину. Сьогодні, через двісті років, американських найманців на території інших континентів немилуче чекає така ж безславна доля.

А. КОРТУНОВ,
(АПН).

Сараєво! «Ласкаво просимо!»

Сараєво — столиця XIV зимових Олімпійських Ігор.

Все готово до стартів олімпійців на горі Ігман, у передмісті столиці XIV зимових Ігор — югославського міста Сараєво. На Малому Полі будуть змагатися лижники у стрибках з трампліну, на Великому Полі вийдуть на траси лижники-гонщики і біатлоністи.

На знімку: 70-ти і 90-метровий трамплін на Малому Полі.

Телефото ТАНЮГ—ТАРС.

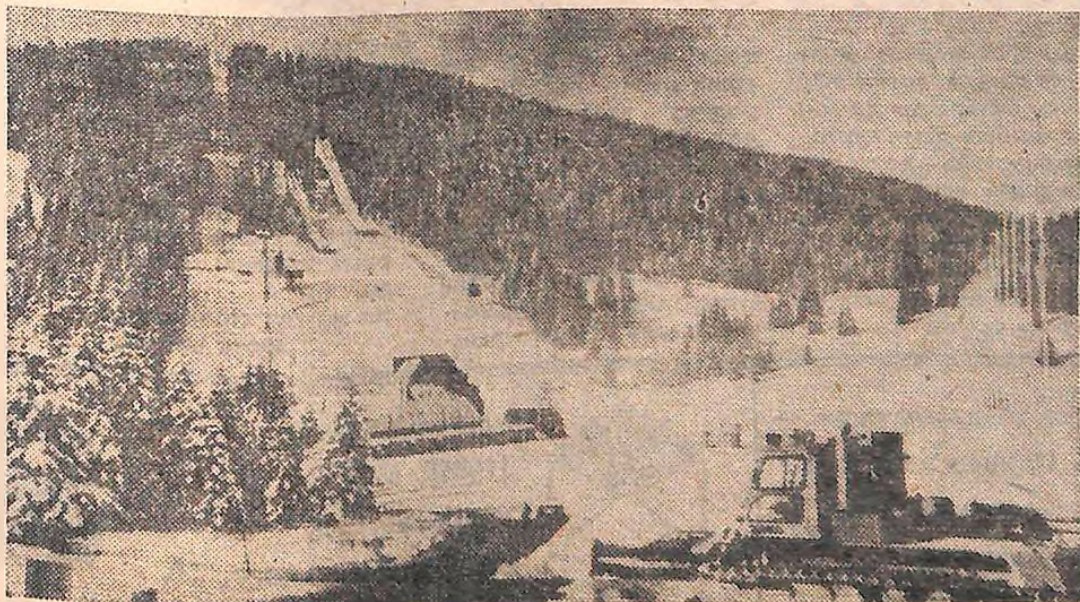

Фото ТАНЮГ—ТАРС.

Рибка велика і мала

Ще трохи на прожай — вицяпась торік «Ятрань» області. Корони, карасі, карасики, вилочені працівниками Кіровоградського рибкомбінату, не були рибкою на прилавках міських магазинів. 7500 центнерів живої риби реалізовано населенню. Рибпродуктивність по комбінату склала 16,3 центнера з гектара. А ось, наприклад, бригада М. О. Нагорного з Аджамського рибосеку спростила й мовчанку білим як по 42 центнери риби на гектарі ставу. На ставках

рибкомбінату вирощено 12 мільйонів 304 тисячі мальків. В тому числі заступу бригад І. Ф. Акулова і А. В. Козленка з Аджамського та Т. Л. Кривоноженка з Олександрівського рибосеків. Цим людям ми маємо дякувати за те, що паші стіл став багатшим. А як же бути з тими, хто грабує природні багатства, намагається урятувати нобільше для себе? Про існування діяльності розповідає старший рибінспектор Кіровоградської держрибінспекції О. А. Соколов.

ТОРІК на ставках та водних доймах області було виявлено 125 випадків браконьєрства. Більшість з них припадає на рибодільниці й рибозплідники Кіровоградського рибкомбінату. Хто ж вони — ті,

від кого йде загроза рибним запасам?

І. П. Пузир ніде не працює. А попоїсти добре любить. І особливо свіжу рибу. Систематично із забороненими знаряддями в руках він здійснює «набїги» на ставки Красносіль-

ської дільниці, що в Олександрівському районі. Щоразу, попавшись, платить штраф, але «ремеслом» не кидає. Ось і торік восени попався з уловом. 27 коропів, 5 карасів і білий амур «коштували» йому 129 карбованців.

Ще кількома місяцями раніше односелець Пузиря Л. А. Трофимов, робітник радгоспу «Шляхом Леніна» вилочив на одному із ставків 94 коропи. Його змусили заплатити збитки в сумі 331 карбованець.

Чимало браконьєрів люблять виставити себе такими собі безневинними жертвами власного незнання. Ось і М. П. Репан, який живе в Олександрії по вулиці імені 50-річчя Жовтня, 15, доміч попавшись на гарячому восени минулого року на крадіжці риби з ставка Ворошиловської рибдільниці, обидва рази написав у пояснювальній записці, що не знав про заборону на вилов риби в цьому водоемі.

«Павуками» ловили рибу на річці Синиці в Ульяновському районі А. П. Бідняк, М. М. Юрків,

М. М. Гусак та В. А. Лукашевич. Кожен одержав по злелузі.

Ловлять незаконно рибу не лише восени, влітку чи навесні, але й взимку.

На жаль, зараз неможливо назвати всіх, хто шкодить природі. З ними повинна поєднати рішучу боротьбу громадськість. Обласна рибінспекція з метою посилення боротьби із браконьєрами створила в містах і селах області цього року групи громадських рибінспекторів з числа передовиків виробництва, громадських активістів. Вони мають допомогти працівникам держрибінспекції в боротьбі за збереження і примноження рибних багатств.

О. СОКОЛОВ.
Олександрівський район.

СІРОМАНЦІ

ЗКАЗОК, байок, з мультфільму «Ну, пострілай!» входить у життя людини цей звір. Потім наші діти «знайомляться» з ним у зоопарках, в кіно... І лиш небагатьом щасливчикам вдається побачити вовка в природних умовах.

Моє раннє дитинство пройшло на Уралі в глухому селі Степанівка Асикінського району Башкирської АРСР. Йшла Велика Вітчизняна війна і на селі залишилися одні старики, жінки та діти — всі дорослі чоловіки воювали з фашистами.

Вовків тоді розвелось надзвичайно багато. Взимку уночі вони вільно ходили селом. Одного разу пропала собака у дворі, де ми квартирували. Вона була постійним учасником наших дитячих забав, і ми, діти, дуже її любили. Про трагедію, яка розігралася вночі, свідчили криваві сліди... Такі історії траплялись не раз. Вовків ненавиділи, боялись. Ними лякали дітей, які не слухали старших.

Одного разу степанівський хлопчина з рушницею підстеріг сіроманця. Подивившись на трофей зібрався все село. Тоді я вперше побачив мертвого звіра. То був єдиний випадок вдалого полювання на вовка за чотири роки нашого перебування в Степанівці.

ЗДАВНА людина переслідувала вовків. Однак хитрість, воля до життя, здатність діяти гуртом, координовано дозволили їм вижити, хоча в більшості країн Західної Європи вони повністю зникли. На території СРСР вовки збереглися теж далеко не скрізь.

В останні роки йдуть суцільні переліки про роль вовків у природі. Одні науковці твердять, що вовк — санітар природи, покликають оздоровлювати її, знищуючи слабких і хворих тварин, інші — що вовки завдають великої шкоди.

Однак наукові дослідження показали, що хоча, безумовно, вовки знищують певну кількість слабких і хворих тварин, інше — що вовки завдають великої шкоди. Однак наукові дослідження показали, що хоча, безумовно, вовки знищують певну кількість слабких і хворих тварин, інше — що вовки завдають великої шкоди.

І все ж вовки — дуже цікаві звірі. Не випадково стали вони героїми народних казок та оповідань. Не випадково про них написано чимало книг, наукових статей тощо.

Вовки бувають вагою до 80-ти кілограмів. У них чудово розвинуті органи чуття, психіка. Письменник Василь Песков відзна-

чав зокрема, що вовк — чудовий сім'янин. За подругу вовки гризуться до смерті. Вовча пара не розлучається, зберігає вірність одне одному все життя; вовк з повчницею разом полюють, разом доглядають потомство. Батько-вовк їжу для вовчат приносить у власному шлунку. Вовчиця — глава сім'ї. Вона ж і головний вихователь повчат.

Вовк уміє добре пристосовуватись до життя в найризикованіших умовах. Кожен сім'я або зграя вовків має свою територію. Полюючи, вони ніколи не порушують «кордону».

Ці звірі відзначаються винахідливістю на полюванні. Вони то підкрадаються до здобичі, то оточують її, то влаштовують засідки, то загоняють на глибокі місця або на лід. **ВОВКИ** швидко реагують на способи боротьби з ними. При появі мисливського літака вони спочатку кидаються тікати і це, як правило, коштувало їм життя. Тепер звірі навчилися ховатися. Коли за ними полюють з автомашини, вовки намагаються втікати місцями, де автомашини важко рухатися. Сіроманці також уміють розпізнавати отруєну приманку.

Вовче лігво, як правило, добре замасковане. Воно являє собою ямочку під землею, в яку вовки заглиблюються в землю під кореневищами дерев або нор у відлюдному місці — глибиною до 3,5 метра. Знаходили вовчі лігва і в покинутих людських оселях, печерах, старих скринях. Живуть вовки до 15 років.

М. НОЖНОВ,
член Українського і Всеросійського товариств охорони природи.

На знімку: сіроманець. Фото автора.

Гостинець для синичок.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ДЕРЕВА РОЗМОВЛЯЮТЬ?

На підставі численних досліджень вчені встановили, що дерева вступають у досить складну взаємодію з навколишнім середовищем. Навіть незнані його зміни відзначають у них виділення певних хімічних речовин — своєрідних рослинних гормонів, як їх усе частіше називають останнім часом.

Як пише французький журнал «Сьєнсе», американський дослідник із Бостонського університету Тоні Сусін встановив, що при виділенні рослинного гормону у пошкодженого дерева можна судити по підвищенню концентрації стилени в навколишньому просторі. А філієй вч-

ний Еркі Хаукіойа із університету в Турку припустив до висновку про те, що тільки-но піднімається вміст екекрементів комах в ґрунті навколо берези, як вона реагує на це збільшення вмісту в листі таїніну і фенолу, які відлякують комах.

Встановлено, що «дія» одного дерева через деякий час повторюється сусіднім. Це явище дало підставу вченим висунути гіпотезу про те, що хімічні речовини, які виділяють дерева, служать своєрідною «мовою», з допомогою якої вони між собою спілкуються.

ДІНА ДЕМИДОВА.
(АПН).

ЧИ ДАЛЕКО
ДО ОЛІМПУ?

НА СТАРТІ РОКУ — ВІДМІННО!

У Донецьку відбувся чемпіонат республіканської ради ДСТ «Авангард» з легкої атлетики. За звання сильніших били борються представники всіх областей України. Стартували тут і вихованці кіровоградського тренера Володимира Костянтиновича Іванця (СК «Зірка»).

Після тривалої хвороби знову в сектор для стрибків вийшов студент факультету фізичного виховання Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, майстер спорту Леонід Левченко. У потрійному стрибку він показав результат 16 метрів 22 сантиметри. Йому сручено золоту медаль.

Від змагання до змагання удосконалив свою майстерність учениця технікуму радянської торгівлі обласного центру Світлана Чала. Цього разу вона стрибнула в довжину на п'ять метрів 88 сантиметрів. Їй вручена срібна нагорода. Бронзовими призерками стали учениця шинобудівного технікуму Галина Багрії (дистанцію бігу на 1500 метрів покорила за 4 хвилини 52,4 секунди) та робітниця виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка» Павло Армашов (з бігу на вісімсот метрів — 1 хвилина 55,2 секунди).

У командному заліку кіровоградці в другій групі піднялися на вищий щабель п'єдесталу пошани і завоювали приз Президії республіканської ради «Авангард» та диплом першого ступеню.

В. ТВЕРДОСТУП.

ЧИТАЧІ
ОБУРЮЮТЬСЯ

ЩОБ ШВИДШЕ СП'ЯНІТИ...

Неждано-негадано між будинком Профспілок і готелем «Київ» з'явився торговельний заклад. Називається «Мароша». Що воно таке — чи буфет, чи закусокня, чи магазин невідомо. Бо вивіски про заклад, про розпорядок роботи немає. «Мароша» і годі.

У приміщенні — напівтемрява. Продаються горілки і вина на розлив така-сяка закуся. Дуже зручний, треба сказати, заклад для тих, хто полюбляє заглянути в чарку. Пі тобі роздягатиш не треба, ні на трьох видумувати. Забій, перекинувши павсячки чарочку в напівтемряві і гаразд.

А чи не сприяємо ми цим поширенню пияцтва і всім лихам та бідам, що стоять за ним страшним словом?

**ПРАЦІВНИЦІ
ВІЙСЬКОСЛУЖ.**
М. Кіровоград

**Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.**

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-07; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської масової — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 61. Тираж 59075.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 1.

БК 02049.

Обсяг 0,5 друк. арк. Індекси 01103.